

عنوان مقاله:

مفهوم ظرفیت تحمل در مدیریت منابع

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مدیریت سبز پسماند (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

مهین کله هوئی - دانشجوی دکتری دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تربیت مدرس

شیرین زارعی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی

زینب حزبوی - استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی پژوهشکده مدیریت آب دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

مدیریت منابع نیازمند مهارت است. اینکه چگونه منابع مدیریت شوند میتواند در قابلیت تجدیدپذیری تاثیر بگذارد. ظرفیت تحمل این امکان را میدهد تا توانایی یک منبع در جذب اثرات ناشی از استفاده بدون تخریب آن ارزیابی شود. این امکان وجود دارد که یک منبع، سطح های مختلفی از ظرفیت تحمل را بر اساس نوع آنها داشته باشد. ظرفیت تحمل، با توجه به ویژگیهای بیوفیزیکی و ادراکات فردی نیز متفاوت است. از همه مهمتر، می تواند از یک کاربری زمین به کاربری زمین دیگر متفاوت باشد. بارزترین نمونه از این امر تعارض منافع بین کشاورزی بالادست و حفاظت از طبیعت است. به طور معمول ظرفیتهای تحمل ادراکی کمتر از بیوفیزیکی، به عنوان مثال در پیاده روها یا در قله های کوهستانی، هستند. هم چنین در حالت طبیعی، ظرفیت تحمل کشاورزی یک قطعه از اراضی علوفه ای بسیار بیشتر از ظرفیت تحمل حفاظت از آن خواهد بود. نوع خاصی از ظرفیت تحمل میتواند از فردی به فرد دیگر متفاوت باشد، این نتیجه مبتنی بر یک مثال کلاسیک از مقایسه نظرات بازدیدکنندگان همیشگی (گذری) با پیاده رونندگان بیابانی از یک محل بوده است. گروه اول دارای ظرفیت تحمل ادراکی بسیار بالاتری نسبت به گروه دوم درباره تعداد افرادی که محل می تواند گنجایش داشته باشد، هستند. ظرفیت تحمل حفاظت از طبیعت اغلب کمتر از ظرفیت تحمل بخش کشاورزی است، زیرا پتانسیل حفاظت از علفزار خیلی زودتر از زمان رسیدن به ظرفیت کشاورزی آن مورد استفاده قرار می گیرد. در نتیجه، زمین چندمنظوره منجر به تعارض می شود که طرفداران حفظ منابع طبیعی معمولاً قبل از هر کس دیگری متوجه این آسیب می شوند. استفاده از این مفهوم در مطالعات علمی به عنوان ابزار مدیریت منابع بسیار مورد توجه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

ابزار مدیریتی، پایداری، چشم اندازهای رفاهی، سرمایه طبیعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1243990>

